

Arrest

nr. 86 566 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 23 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 maart 2012 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Wim LOOPMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 maart 2012 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van de beslissing van (...) de gemachtigde (...) van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, (...) genomen op 24.03.2012

wordt aan

(...)

het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten ;
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

0 - artikel 7, eerste lid, 8 : oefent een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige/in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging ; betrokkene was zonder arbeidsvergunning werkzaam voor (...) BVBA, (...), 2010 Antwerpen.

PV nr opgesteld door de sociale inspectie van Antwerpen.
(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, overschrijding of afwending van macht dan wel schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht en het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2 De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verwerende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: "De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen.". Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een nota of als een bijkomende mogelijkheid tot het neerleggen van een administratief dossier. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven het gebrek aan een nota hetzij onvolkomenheden van een nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 juni 2012 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 25 juni 2012 opgenomen grond, stelt zij dat *in casu* de Raad zijn wettigheidscontrole wel kan uitoefenen op grond van de gegevens die blijken uit de bestreden beslissing, het verzoekschrift en eventuele stukken bij het verzoekschrift, gelet op de concrete middelen die worden aangevoerd in het verzoekschrift. Zij zet vervolgens uiteen dat in hoofdorde de toepassing van de instructie wordt gevraagd, hetgeen niet kan, en dat met betrekking tot artikel 8 van het EVRM enkel vage beschouwingen worden aangevoerd. De verzoekende partij stelt dat het enige stuk bij het verzoekschrift de *pro deo*-aanstelling is en dat het middel niet enkel betrekking heeft op de instructie, wel integendeel.

Met betrekking tot het ter terechtzitting van 9 augustus 2012 gevoerde betoog en het in het verzoekschrift ontwikkelde middel, wijst de Raad op het volgende:

In een eerste onderdeel van het enig middel voert de verzoekende partij aan dat de eerste reden van de bestreden beslissing, met name dat zij niet in het bezit is van een geldig identiteitsdocument en/of een

geldig reisdocument, niet correct of juist is, aangezien zij wel degelijk beschikt over haar paspoort en dit overigens heeft moeten voegen bij haar regularisatieaanvraag in 2011. Zij stelt dat de uitleg met andere woorden juridisch kennelijk onjuist is, niet naar recht verantwoord wordt en de hierop geschraagde beslissing dient te worden vernietigd. In een tweede onderdeel van het enig middel voert de verzoekende partij aan dat ook de tweede reden van de bestreden beslissing, met name dat zij zonder arbeidsvergunning werkzaam was, niet correct of juist is, aangezien zij weliswaar geen arbeidsvergunning heeft, doch geenszins werkzaam was voor deze of gene firma en geen enkele specifieke activiteit aan het uitvoeren was. Zij wijst er nog op dat zij op hetzelfde adres woont als datgene waar de BVBA in kwestie haar zetel heeft en dat zij opgevangen en bijgestaan wordt door de uitbater. Zij stelt dat ook om deze reden de beslissing niet naar behoren verantwoord wordt en er derhalve grond is de beslissing te vernietigen.

Er dient aldus te worden vastgesteld dat de verzoekende partij beide onderdelen van de motivering van de bestreden beslissing betwist, maar bij gebrek aan een administratief dossier is het voor de Raad onmogelijk na te gaan of de in de bestreden beslissing weergegeven vaststellingen, vaststellingen die de bestreden beslissing schragen, beantwoorden aan de werkelijkheid en aan hetgeen in het tweede onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing vermelde PV van de sociale inspectie van Antwerpen werd vastgesteld. Zodoende is het voor de Raad onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de overheid precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting, waarbij de Raad opmerkt dat dit zelfs geen betrekking lijkt te hebben op de in voorliggend geval bestreden beslissing en op beide voormelde onderdelen van het enig middel, doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt nietig verklaard. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 maart 2012 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN